

Ugeskrift

for

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 28.

Lørdagen den 9de Juli 1859.

3^{die} Aarg.

Indhold.

Indberetning om Nordlands Amts Landbrugsstole paa Søvik i Tidsrummet fra 12te Mai til 12te Sept. 1858. — Indberetning om Buskeruds Amts Landbrugsstole paa Skollerud fra 1ste Mai 1858 til 12te Marts 1859. — Fiskeguano. — Tanker over Arbejdsforholdene. — Inden- og udenlandske Efterretninger.

Indberetning til det kongelige Departement for det Indre om Nordlands Amts Landbrugsstoles Virksomhed paa Søvik i Tidsrummet fra 12te Mai til 12te Septbr. 1858.

Uddrag.

Bed min Ankomst til Søvik den 12te Mai var Baaraannen allerede i fuld Gang. Gjødselen for størstedelen udført til de Aagre, hvor den skulde anvendes, meget af denne tillige spredet og blot 3 a 4 Maal stod tilbage at ploie. Et Par Aagre vare allerede tilsaade med Havre. Der forfattedes da med Aanearbejdet, og blev dette fuldført den 27de Mai. Udsæden var: Havre 6 $\frac{1}{4}$ Td., Blandkorn 5 $\frac{1}{2}$ Td., Byg 5 $\frac{1}{2}$ Td., Rug $\frac{7}{8}$ Td. og Poteter 27 $\frac{1}{2}$ Td. Ved Besaaningen af de forskjellige Aagre befulgtes det af den forrige Bestyrer bestemte Sædsliste, naar uundtages, at nogle Maal, der egentlig efter dette skulde være isaade Byg, efter Cierens Dnsse og min Overbevisning om det Hensigtsmæssigere, erholdt Blandkorn; herpaa bleve Cleverne ogsaa gjorte opmærksomme. Arbejdet udførtes udelukkende af den praktiske Lærer og Cleverne, af hvilke desuden verelvis En overtog Hestenes Røgt og Melkemaalingen.

Mellem Baar- og Slaataannen fysselfattes Cleverne med Kompostlægning, Gjødselblanding i Sommerfjøset, Grøstegravning, Bearbejdning af de for Turnips og Kaalplanter bestemte Aagre, omtrent 4 $\frac{1}{2}$ Maal, og disses Tilsaaning og Besplantning, Haffrensning og forfjellige andre ved Gaardsbruget foresaldende Arbejder, ligesom der i denne Tid gaves dem Ferier til at besøge deres Hjemsteder, saaledes at det halve Antal var borte ad Gangen. Ved Samtliges Tilbagekomst begyndte Høaannen, der, begunstiget af et særdeles godt Veir, tilendebragtes i forholdsvis kort Tid, og udførtes, foruden af den praktiske Lærer og Cleverne, ved nogle af Gaardens Husmænd. Ud-

byttet af Hø stod saavel i Kvalitet som Kvantitet meget over foregaaende Aars og udgjorde 320 Læs.

Det for Vegetationen særdeles gunstige Veir gjorde, at umiddelbart efter Høaannens Slutning, allerede flere Aagre vare færdige til Skuren, hvorfor ogsaa denne strax paabegyndtes. Selve Skærringen udførtes dels ved Husmænd, dels ved leiede Arbejdere; Rugen blev meiet af Cleverne, af hvilke nogle desuden overtog Støringen af Korn, andre foretog Gjenslægningen af de i Høraaret optastede Grøfter, hvortil Sten benyttedes, medens da Samtlige deltog i Kornets Indbjergning, forsaavidt dette var færdigt dertil for Gramen. Udbyttet af Kornavlingen antager jeg maa blive meget godt.

Af Kreaturbesætningen har i det sidste Skoleaar været 18 Melketjor, der efter Melkeregistrets Udvisende have leveret 18,103 Potter Mælk, altsaa pr. Kv 1061 $\frac{1}{2}$ Pot aarlig. Clevernes Arbejdstid har i Aannerne været 11, mellem disse 6 a 7 Timer daglig.

Den theoretiske Undervisning var ved Hr. Lyngs Afreise affluttet for de fleste Fags Vedkommende; af Mineralogi stod Geognosien tilbage; Landmaaling var ikke foredraget. Af den specielle Dyrproduktionslære har blot Hornkvæggholdet været Gjenstand for Undervisning ved Landbrugsstolen; da jeg antog, at lidt Kjendskab ogsaa til de øvrige Husdyrs Behandling vilde være Cleverne til mere praktisk Nytte for Fremtiden, end en løs Gjennemgaaen af Geognosi, lod jeg dem strax efter Baaraannen affrisve lidt af Læren om Faare-, Heste- og Svineavl — man savner nemlig Lærebog — og gjenmægik da med dem saavel den almindelige Dyrproduktionslære og Hornkvæggholdet, som dette Sidste, eftersom de bleve færdige med Afstrivningen. Naar Tid dertil gaves, vovede Cleverne sig i Konstruktionstegning. Efter Høaannen undervistes i Landmaaling og praktiseredes denne ude paa Markerne.

Den 9de, 10de og 11te September afholdtes Dimissionsøramen i Dvervær af Dverbestyrelsens Formand, Hr. Amtmand Smith, og Dverbestyrelsesmedlemmerne D^hrr. Prokurator Holst og Proprietær Dundas.

Erbdidigt

D. J. Steen.
(konst. Bestyrer.)

Jndberetning til det kgl. Departement for det Indre om Bussferuds Amts Landbrugs-skole paa Skollerud fra 1ste Mai 1858 til 12te Marts 1859.

(Uddrag.)

I det forløbne Skoleaar har Skolen været fuldt besat med 14 Elever.

Undervisningen har i det forløbne Aar været forfat paa samme Maade og i samme Omfang, som hidindtil, i hvilken Henseende henvises til min Beretning om Skolen for forrige Aar. Dog har der i det forløbne Aar været læst meget mere end forhen, ligesom de nu ved Examen dimitterede Elever have havt flere Uger fri for alt praktisk Arbejde, for at de kunne gives Tid til at repetere det Fornødne forend Examen, da denne, ifølge Amtmandens Beslutning, i Aar er bleven afholdt noget tidligere end sædvanlig. Igiesaa har jeg fundet dette nødvendigt af den Grund, at de i Aar dimitterede Elever dels have havt mindre gode Cyner og dels havde de særdeles smaa Skolefundstaber ved deres Optagelse paa Skolen, der meget har vanskeliggjort deres theoretiske Uddannelse. I det Praktiske have Eleverne faaet Undervisning i alle ved en Gaard forefaldende Arbejder, og jeg kan med Tilfredsstillelse bevdiene,

at de besidde meget god Færdighed i Alt, hvad der henhører under det Materielle af Agerbruget.

Da et Decennium nu er gaaet siden jeg blev anbeføret Beskyrelsen af Amtets Landbrugs-skole, vil det maaske interessere at vide, at Elevprotokollerne udvise, at Skolen i disse 10 Aar har været frekventeret af 82 Elever, hvoraf ved de aarlige Afgangsexamener 20 have erholdt "Udmærket", 27 "Meget Godt" og 9 "Godt". 16 have forladt Skolen uden Dimissionsexamen, dels paa Grund af Sygdomstilfælde og dels paa Grund af andre indtrufne Omstændigheder; største Parten af disse Elever have dog gennemgaaet $\frac{1}{2}$ Kurus, eller opholdt sig ved Skolen et Aar. 10 Elever gjenblive ved Skolen endnu 1 Aar, for at dimitteres ved næste Dimissionsexamen. Naar man vil tage i Betragtning de overordentlig smaa Skolefundstaber største Parten af Landbrugs-skolens Elever almindeligvis medbringe ved deres Optagelse paa Skolen, og de flere temmelig vanskelige Fag de have at gennemgaa, tør jeg nære det Haab, at Villighed vil finde disse Resultater tilfredsstillende og at min Virksomhed ikke har været uden gavnlige Frugt for Amtskommunen.

Om Gaardens Drift og hvad dermed staar i Forbindelse.

Angaaende Udsæd og Avl paa Skollerud i 1858, da vil dette erfares af medfølgende Tabel:

Tabel over Udsæd og Avl paa Skollerud i Aaret 1858.

Sædarten.	Areal i Maal paa 2500 □ Al.	Udsæd. Td.	Avl. Td.	Anmærkning.
Vinterrug .	35	3 $\frac{3}{4}$	43 $\frac{3}{4}$	Som vil erfares af forrige Aars Beretning, bestod Rugmarken af 13 Maal slaabaffet og brændt Myr, 8 Maal ren Brak og 14 Maal ompløjet gammel Vold. De tvende sidste Arealer, eller 22 Maal, bleve gjødede med 80 \mathcal{R} Guano pr. Maal. Bygmarken var i 1857 dyrket med Poteter og en lille Del Vikker, hvortil var anvendt 80 \mathcal{R} Guano pr. Maal. Som Extra-gjødnings st i Vaaren 1858 omtrent 3 Maal af Bygmarken, der var i noget mindre god Forsætning, 10 smaa Kjerrelæs komposteret Menneffegjødnings pr. Maal.
Byg Lorabet skal- løst Byg .	10 $\frac{623}{2500}$	1 $\frac{3}{8}$ $\frac{1}{8}$	19 $\frac{1}{8}$ 1	
Havre . . .	44 $\frac{800}{2500}$	9	46 $\frac{1}{2}$	40 Maal af Havremarken var meget daarlig og vandsyg Jord, hvoraf omtrent 25 Maal var aldeles ny opbrudt Mark og det øvrige ved forhenværende mislig Brug og Banrygt forvildet og udpynt. Derhos blev, som nærmere nedenfor omtalt, 15 Maal total odelagt af Bladlus, saa derpaa ikke avledes hverken Straa eller Kjerne.
Blandforn .	$\frac{6923}{2500}$	1 $\frac{1}{2}$	19 $\frac{1}{4}$	Ompløjet gammel Vold. Gammel Ager, der i 1857 var tillagt med Kløver, men hvor Kløveren, paa Grund af det kolde Foraars, frøs væk. Marken gjødtes med 80 \mathcal{R} Guano pr. Maal.
Poteter . . .	$\frac{61128}{2500}$	15 $\frac{1}{2}$	135	
Turnips . . .	$\frac{4674}{2500}$	3 \mathcal{R}	176	Lorsætning. Meget daarlig og tilbels vandsyg Jord. Gjødet med 9 Læs Staldgjødnings og 80 \mathcal{R} Guano pr. Maal.
Limotheifro .	2	=	150 \mathcal{R}	Avlet paa 4 Aar gammel Limotheivold, der i Høsten 1857 blev gjødet med Afse.
Hø	=	=	170 til 180 St \mathcal{R}	
				117 Læs, beregnet til omtrent $\frac{1}{2}$ St \mathcal{R} pr. Læs. Som vil sees af forrige Aars Beretning er hele Høarealet paa Skollerud, paa 13 Maal nær, som blev tillagt i 1857, gammel moseløben Vold. Det var ogsaa i Aar meget mindre end 1856, da en stor Del af de gamle Volde bleve ompløjede i Høsten.

Gaardens Drift skal jeg ledsage med nogle Bemærkninger. Grunden til, at Rugavlingen ikke var større, maa nærmest søges i Markens mindre gode Forsætning og temmelig svage Gjødnings; men

dog fornemmelig i den Omstændighed, at Vaaren 1858 var meget kold her oppe, saa at Marken frøs flere Nætter hele Mai Maaned igjennem, hvorved Vintersæden, især paa den Del, der var

saet paa omploiet Vold, blev opskudt. Den blev vistnok gjentagne Gange tromlet, og derved beva-
redes den vel ogsaa fra at odelægges totalt. Nu-
gen paa den brændte Myr stod derimod fortrin-
lig, da den havde læstet sig stærkt den foregaaende
Høst. Angaaende Vaarsæden, da gjælder som en
almindelig Bemærkning, at Vaaraannen 1858 var
meget vanskelig at faa udført fuldkomment, da
Veiret næsten gennem hele Mai Maaned var
usædvanlig raat og koldt. Markens Bearbejdning
blev af denne Grund mindre fuldstændig og Sæd-
tiden sen. Bygget stod fortrinligt, men saite i saa
stærk Væxt ved den Varme og Regn vi fik i sidste
Halvdel af Juli og Begyndelsen af August, at
ikke Alt paa meget nær blev fuldstændig modet og
modent. Til dels gif store Stykker ogsaa i Lægd,
hvorefter meget forringedes i Kvantitet og tabtes.
Især var dette Tilfældet med det forædede skalføse
Byg, der laa aldeles flappet til Jorden. Hvis
ikke dette havde været Tilfældet, havde Avlingen
vist bleven fortrinlig baade i Kvantitet og Kva-
litet. Som ovenfor allerede i Tabellen anmærket,
var Havrearealet, paa omtrent 4—5 Maal nær,
meget maver og vandfyg Jord. Største Parten
deraf blev i Sommeren 1857 optaget fra nyt;
dels rodhugget og spadvendt og dels rodhugget
og ploiet. Noget Grofning kunde derfor endnu
ikke have fundet Sted. Jordsmonnet er hoved-
sagelig Land med et surt Mosejordlag ovenpaa.
Havren stod dog indtil Slutningen af Juli Ma-
ned ret vakkert og lovede efter Omstændighederne
en ikke saa ringe Høst, men nu indtraf et Til-
fælde, som jeg aldrig forhen har seet. I Lobet
af ganske saa Dage blev Ageren hjemsoget af en
uhyre Mængde grønne Bladlus, der øieblikkelig alde-
les tilintetgjorde den hele Grode paa omtrent 15
Maal og forøvrigt ogsaa stæbde den øvrige Ager
meget. Aarsagen til dens Komme kan jeg ikke
tænke mig at være nogen anden, end Markens
sure og til dels vandfyge Tilstand; thi ogsaa paa
et Par andre Steder her oppe i Dalen, ligesaa
paa sur og vaad Jord viste den sig. Saavel
Potetes- som Turnipsmarken blev ogsaa iaar gje-
det med Guano. Denne Gjødning viser sig især
fordelagtig til Rodfrugter og bladrige Værter, og
ligesom jeg fremdeles vil fortætte dermed, saale-
des tør man haabe at dens Brug vil blive mere
og mere udbredt. Poteterne bleve desværre hjem-
søgte af den sædvanlige Potetesygdom, dog ikke
paa langt nær saa stærkt her paa Skolegaarden,
som mange andre Steder. Turnipsavlingen slog
meget godt til i Forhold til Jordsmonnets Be-
skaffenhed, hvorpaa de bleve dyrkede. Jeg saae
dem ikke med Glaske eller Maskine, men derimod
lybentis paa Drillen i en Afstand af 12 Tommer
og 27 Tommer mellem hver Dril. Til hver Rlybe
Fro blev lagt 1 Lod Guano blandet med ligesaa
meget Jord. Den anvendte Staldgjødning var
forhen nedploiet i Drillen paa sædvanlig Maade.
Udsæden stede strax før og strax efter St. Hansdag.
En væsentlig Ting ved Turnipsdyrkingen er, at
man ikke saar for tidlig og at man ikke sparer paa
Fro. Derhos er vist Guano et fortrinligt Mid-
del til at fremdrive deres hurtige Væxt.

Tilsammen blev i Vaaren 1858 tilsaet 45—
46 Maal med Timothei, rød og hvid Kløver. Paa
brændt Myr anvendtes $4\frac{1}{2}$ T Timothei og $\frac{1}{2}$ T
hvid Kløver. Paa den øvrige Vintersædsmark
 $2\frac{1}{2}$ T Timothei, 1 T rød og $\frac{1}{2}$ T hvid Klø-
ver, og paa Bygmarken en lignende Blanding pr.
Maal. Dels til Forsøg og dels til Frosamling
blev saet $\frac{1}{2}$ T Hvi-Havre, $\frac{1}{2}$ T Hvas Hund-
græs, $\frac{1}{2}$ T Eng-Røvehale og endel hjemavlet
Lodgræs.

Af Grundforbedringer og lignende Arbejder
er ligeledes iaar udført en betydelig Del. Paa
forskjellige Steder af Eiendommen er gravet 1660
Alen aabne Grøfter og lagt henved 400 Alen luk-
kede Rænder. Noget over 6 Maal Myr og myr-
agtig Mark er rodhugget, slaabakket og brændt.
Omtrent 20 Maal, tæt bevoret med Skov, er rød-
hugget og ploiet. Af graa Sten er mineret og
bortført af Markerne flere Kubikfavne. Dels til
Gjødselblanding og dels til Jordsmonsforbedring
er i Vinter brudt og udført henved 900 Læs
Reinjord og Græstefuld. Gamle Agerreine og
lignende ploies om Høsten og saasnart Plovsuren
er gennemfrosen, opbrydes Jurene i lange Styk-
ker og opresses i store Hobe. Paa Slædeføre bliv-
er den senere om Vinteren fjort til Bestemmel-
sesstederne. Af nye Gjerder er opsat omtrent
7—800 Favne, foruden Reparationer af gamle
Gjerder. En stor Del af disse Arbejder er ud-
ført ved leiede Affordarbejdere. De betydelige
Bygningsarbejder jeg i dette Aar har maattet ud-
føre, har naturligvis hindret mig i at udføre saa
mange Grundforbedringer, som jeg havde ønsket,
da Byggearbejderne have fordret baade betydelige
Pengeudtællinger og Arbeidskraft. Gaardens Lade-
bygning, der er 60 Alen lang og 18 Alen bred,
har blandt andet undergaaet en fuldstændig Re-
paration og Ombygning. Den er saaledes ble-
ven opstruet og underlagt nye og solide Kaststene.
Til disse graves 2 Alen dybe og 2 Alen vide
Huller, som fyldtes med Kuppelsten, hvorpaa Kast-
stenene lagdes. Det gamle Koste blev afrevet og
Bygningen derpaa forhøiet med 3 Omhvarv og
et Bindingsværk af $4\frac{1}{2}$ Alens Høide. Den gamle
Kjorebro blev bortrevet og en 7 Alen bred Kjore-
gang lagt gennem Længden af hele Bygningen
ved Gjennemgang. Dette gjør, at Indførsel af
Hø og Korn kan ske med langt mindre Arbeids-
kraft end forhen. Paa begge Sider af Kjorebroen
er indrettet Hæstjer, ligesom der senere skal ind-
rettes Hæstjer ogsaa i Klostet. Derved er det mu-
ligt at tørre Korn, Potetesgræs o. s. v. under Tag,
om Veiret er ustabigt. I Stalden indsattes fuld-
kommen ny Indretning og dobbelt Himling. Stald-
indretningen tror jeg skal udmærke sig ved Hen-
sligtsmæssighed og Letvindthed. Jeg tror i det Hele
taget haabe, at den hele Ladebygning nu skal kunne
tjene som et godt Monster paa deslige Slags Huse,
hvilket ved en landøkonomisk Lærestift maa an-
sees for en dobbelt nyttig Ting.

Ren Brak er bleven udført paa omtrent 20 $\frac{1}{2}$
Maal. Marken blev i Høsten 1857 ploiet til ful-
deste Dybde og er i den paafølgende Sommer
bleven ploiet, extirperet og froglindharvet gjen-

tagne Gange, foruden at der er anvendt de nødvendige Høvringer og Kullehøvringer. Af ren Gjøbning blev anvendt 25 Læs a $2\frac{1}{2}$ Td. pr. Maal, hvorhos det er Hensigten i dette Foraar, at overgøde de mindre frugtbare Dele af Marken med 40 T Guano pr. Maal. Den hele Brakmark blev i Slutningen af August Maaned besaaet med Vinterrug. Derhos blev saaet Vinterrug paa $12\frac{1}{2}$ Maal omploiet gammel Vold, der ligeledes blev gjødet med 25 Læs gjæret Gjøbning pr. Maal. Paa slaahæftet og brændt Myr blev ligeledes saaet lidt over 6 Maal Vinterrug. Til sammen er saaet paa $38\frac{3}{4}$ Maal a 2500 □ Allen 4 Tdr. Vinterrug. Paa Grund af den fugtige Høst blev paa nogle Stæder paa Algeren den unge Spire opødt af den paa kold og fugtig Jord almindelige „Kjølmark“, dog var Skaden ikke betydelig.

Ogsaa i denne Høst er nogle Maal Eng overgjødet med Myraske.

Tages der Hensyn til det ikke ubetydelige Areal, som ovenfor anført er gjødslet i det afvigte Aar, samt det store Kvantum Gjøbning, Gaardens Urtehøve har udfordret, vil der erfares, at Gjødningsopsamlingen har været brevet med Omhu. I hele Sommer er der bleven strøet med Jord i Fæhuset, hvorimod der i Vinter er bleven anvendt en betydelig Del Rughalm. Menneskeexcrementerne, samt Urinen, opsamles i en Kasse, hvori der eftersom fornødiges strøes med Jord.

I praktisk Havedyrkning have Eleverne saaet Undervisning i Gaardens Hauger. Disse ere, som kan Hjønnes af min forrige Beretning, aldeles i sin Barndom, da de, som der meddelt, vare aldeles ruinerede ved min Ankomst hid i Vaaren 1857. Naar jeg til Sommeren faar foretaget endel nødvendige Omflytninger af Husene, samt ordnet mig mere med Eiendommens Drift, er det min Agt at tage denne Sag alvorlig fat, samt forskaffe mig endel Frugttrær, hvoraf der nu ikke findes Spor. Eleverne have forøvrigt saaet Dvælle i Træplantning, da jeg i forrige Aar indplantede i den Birkealle, der fører til Gaarden, henved 100 Stykker unge Trær. Fra Hr. Sorenstrøer Rasch paa Eger blev jeg godhedsfuldt tilsendt henved 100 Stykker smaa Værettrær, der indtil Videre ere blevene udplantede i et Bed og synes at ville trives godt. Af Stikkelsbærstiklinger og andre Værettrær er ogsaa udplantet endel.

Besætningen har i det forløbne Aar bestaaet af 5 Heste og 13 St. stort Kvæg, 10 Meltekjor, 2 Kyier, der skal kalve i dette Foraar, og 1 Dre, samt 8 St. Faar. Besætningen er saaledes endnu ikke stor, men, som vil erfares af den opgivne Høavl, er heller ikke denne stor. Havde jeg ikke anvendt Rodfrugter og Kjerne ved Siden af, havde det selvfølgelig været umuligt at føde saa meget; men disse Fodringsmidler have givet en betydelig Støtte. Hver Ko faar i Regelen 15 T Høværdis daglig som Krafkofor, og ved Siden deraf saa meget god Havre- og Blandfornhalm, de ville æde. Da mine Kjor efter Preslers Maaletabel omtrent veie fra 500—600 T levende Vægt, vil denne Fodring befindes efter antagne praktiske

Erfaringer at være tilstrækkelig, saa meget mere som den levende Vægt efter Preslers Maalemetode nok bliver noget høiere, end den i Virkeligheden er. Det er mig bekendt, at der desværre er Mange, der forundre sig over at jeg ikke holder flere Kjor og finder, at jeg fodrer „overdaadigt“, som man siger, men i saa Henseende tør jeg trostigt appellere til Enhver, der rigtig forstaaer sit eget og Kvæns Vel, og man vil nok finde, at jeg endog uden Skade endnu kunde forøge Fodringen noget, hvilket jeg ogsaa agter at gjøre, naar jeg forhaabentlig i Fremtiden faar mere og bedre Hø at fodre med. Sommerforpleiningen har Kværene udelukkende erholdt i de udlagte Havnengange, der i Sommer gav en ret god Underholdning.

Uagtet Gjennemsnitsudbyttet, 1877 Potter pr. Ko, vistnok maa ansees for et meget tilfredsstillende Resultat, naar der tages i Betragtning, at Besætningen er ny og sat under aldeles andre Forholde og Fodring, end den er opødt i og vandt til, tør jeg dog haabe, at Udbyttet skal blive større med Tiden, naar disse Omstændigheder ikke længere kunne udøve en saa stor Indflydelse.

Erbødigt

D. Swensen.

Fiskeguano.

Da Aktieselskabet nu erfares at være avanceret saa vidt, at nok Fiskeguano er kommen i Handelen, vil det uden tvivl interesse Almenheden at komme til Kundskab om de Erfaringer, som allerede ere vundne her i Landet om Virkningen af bemeldte Gjødningsstof. Ligesom jeg derfor anser det ønskeligt, at Flere vilde afgive lignende Meddelelse, tillader jeg mig herved at offentliggjøre, at jeg allerede for 3 Aar siden anstillede et komparativt Forsøg med et Kvantum norsk Fiskeguano, som allerede da ved Hr. Dr. Hansens Forsøksanstaltning erholdtes, og med peruansk Guano. Begge Dele anvendtes til Vinterhvede under ellers lige Omstændigheder, og saaledes at paa et ligestort Areal anvendtes af hver Gjødningsstof en Kvantom af lige Pengeværdi efter de da gjældende Priser. Resultatet deraf var, at Afgrøden saavel af Hvede som siden af Græs var ligesaa frodig efter Fiskeguanoen, som efter den peruanske Guano, hvorimod Græsværten efter begge Dele befandtes svagere, end efter animalisk Gjøbning. Efter de saavel her i Landet som i Sverige vundne Erfaringer er det uden tvivl fordelagtigere at anvende peruansk Guano til Vintersæd, end til Vaarsæd, fordi den større Fugtighed om Høsten forøger Virkningen af saa flygtige Stoffe, og den samme Erfaring vil sandsynligvis vindes med Hensyn til Fiskeguanoen.

Mela den 23de Juni 1859.

Borchsenius.

Tanker over Arbeidsforholdene.

(Af Proprietær N. Valentiner til Gjeddesdal).

(Fortsat fra No. 27).

Efter disse almindelige Bemærkninger vare det mig tilladt, at tilføie Noget om de faste Tjenestefolks Behandling. Vi høre idelig Klager over Tyendets Slethed, Dovenskab, Uorden, Lidetlighed med mere, saa man skulde tro, at disse Mennesker vare sunkne ned til Dyrene og uforbederlige. Og hvad gjøres der da for at forbedre dem? Overalt ikke nok og som oftest meget for lidt, ja mange Steder betragtes de som Trælledyr, af hvilke man tager det størst mulige Arbejde og da overlader dem til dem selv og de Udskielser, de i den korte Tid, der er levnet deres Frihed, kunne falde paa; selv Søndagen er ikke anderledes end alle andre Dage; hvad Under da, at de finde paa Uterlighed, naar de en Gang slippe fri. Vel leve vi ikke mere i hine patriarkalske Tider, hvor Husbonden med Familie trængte ved Bordenden og alt Tyende nedensfor, en Skik, der selv hos Bonden snart er forsvunden; dog tror jeg ikke, at Afstanden imellem Husbond og Tyendet er saa stor, at han slet ikke mere skulde tage sig af det, dels ved direkte Formaning, dels ved indirekte Indvirken.

Skjønt jeg ingenlunde kan anse mit Agerbrug for monsterværdigt eller anslaa mine Gaver til at omgaaes med Andre ret hoit, har jeg dog havt den Glæde, at have Tjenestefolk om mig, som sjelden have forvoldt mig Ubehageligheder og som have opfyldt, hvad jeg kunde vente af ufalskomne og ubannede Mennesker; desuden har jeg til alle Tider kunnet faa nok af dem; dog vare disse Karle og Piger som alle Andre. Derfor det kan interessere de unge Landmænd at høre, efter hvilke Grundsætninger jeg har behandlet dem og hvorved jeg har opnaaet, at undgaa mange Ubehageligheder, da skal jeg gjerne søge at fremstille min Maade.

Som første Grundsætning har jeg opstillet den, at vi Mennesker vor være overbærende imod hverandre og derfor har jeg, som er meget hidsig af Naturen, vænnet mig til en vis No i Omgangen med Tyendet, der forhindrer mig i, at straffe strax, eller gnave ved hver Leilighed til Utilfredshed; men ved alvorlige Aarsager lader jeg altid hengaa en Nat, førend jeg tager en Beslutning; og da forsøger jeg først, at opnaa min Hensigt med Overtalelse og gode Midler, og skjønt jeg flere Gange har havt at bestille med Mennesker, der vare frygtede af Andre, har jeg sjelden havt det Tilfælde, at ikke et fornuftigt Ord skulde have fundet Indgang hos dem. Jeg har saavidt muligt bestræbt mig for, at undgaa Skjældsord eller Fornærmelser imod underordnede Personer, fordi jeg vilde betage dem enhver Leilighed til, at anvende saadanne imod mig igjen; thi efter min Erfaring er intet Menneske her i Landet saa fordærvet, at det skulde fornærme eller angribe en høiere Staaende uden Anledning.

Dernæst mener jeg, at vi Mennesker dog ikke kunne undgaa nogle Ubehageligheder, og at

vi Foresatte maa være belavede paa, altid at finde Tyende med Feil, og at de Feil, vi kjende, ere mindre ubehagelige og lettere at møde eller rette, end dem vi først ved en Leilighed skulle overraskes med; jeg har derfor aldrig ophævet et Tjenesteforhold, førend dets Tid var udløben, har et heller nogensinde modtaget en Opsigelse af Noget, der diebltkelig vilde bortfjerne sig, fordi et eller andet mishagede ham; og da nu Enhver ved det, maa vi søge at lempe os efter hverandre.

Saa har jeg og efter bedste Evne søgt, at give Tyendet sunde Boliger, gode Sengklæder, sund og rigelig Føde, især Kjød og Flæsk og tilslige godt Æl, derimod intet Brændevin, undtagen i Høsten i Gang daglig; ligeledes har jeg søgt at vedligeholde deres Sundhed saa meget som muligt; at de paa Reiser vare forsynede med varmt Tøj, i meget stærk Kulde fik varmt Æl; naar de ere blevne vaade, faa de Leilighed til, at skifte Klæder og kunne bestandig tørre deres Klæder; naar de ere forekomne af Bæde eller Kulde faa de en Snaaps eller Andet, at refrere sig paa, og da er Brændevin Medicin. Skjønt Gud raader for Helbredden, maa jeg dog tro, at for en stor Del denne Omsorg er Aarsag i, at vort Hus med et Antal af 40 Mennesker sjelden har været hjemsoget af Sygdom. Og hvorfor skulde man da ei bære samme Omsorg for Mennesker, som man bærer for en Ride- eller Kjørebæst? Ligeledes har jeg bemærket, at det virker særdeles godt, naar man giver eller holder et Tyende noget mere, end man har lovet; enten nu dette sker i Penge, Klædningsstykker eller Andet, som kan være det behageligt eller som det nødigt undværes, ja selv en Kop Kaffe kan bære Renter, anvendte i rette Tid.

At der er holdt over Folkenes Renlighed i Almindelighed, behøver jeg ikke at sige, men særligen har min Hustru endnu gjort det til sin Opgave, hvilket allerede var Skik i min Faders Tid, at skjænke Meieripigerne sin Opmærksomhed og sørge for, at disse, der mange Steder bestaa af Udskudet af Menneskeheben, kunne være ligesom Andre, have Agtelse for sig selv og fortjene den af Andre. Begyndelsen skete med Renlighed, i den Mening, at der ingen uren Aand kunde leve i et rent Legeme; der er bestandig holdt over, at de, efter at deres Morgenarbejde er fuldendt, klæde sig pent og rent paa med stivede Lin og rent Linned, og for at der ingen Undskyldning skulde findes, erholdt de stedsse Sæbe og Stivelse. Tilgemaade bliver Døren luffet om Aftenen kl. 9 $\frac{1}{2}$. Kan det sidste ei afsværge Udskielser, saa er det dog et Middel til, at enhver Pige, som vil være ordentlig og moralsk og blive for sig selv, har Leilighed dertil; Folgen har dog været, at ingen urenlig eller slet Pige har kunnet nære sig imellem de Andre. Vi have aldrig, selv under Krigen, savnet de fornødne Piger; de udføre Arbejdet ordentlig, fordi de aldrig ere overlæssede, spinde godt, som de allerede lære meget godt i Gudssets Skoler; og endnu en Ros maa jeg tildele dem: jeg kan ikke mindes, at nogen

Pige er kommet bort i Utide, fordi hun var frugt-
sommelig.

Jeg lader mig aldrig afrodse Noget; men, naar jeg anser Et eller Andet for nyttigt eller nødvendigt, eller jeg bemærker, at en stærk Higen derefter er tilstede, saa tillader jeg den Del, der forekommer mig fornuftig og undgaar derved, at anmodes derom; det er ikke altid let, at give Afslag og i vanskelige Tider vil jeg raade Enhver, at indromme visse Dyster i Tide, for at undgaa store.

Hvad Arbejdstiden angaar, da har jeg aldrig holdt paa nogen lang Arbejdstid, fordi jeg ved med mig selv, at man kun kan arbejde en vis Tid med Lyst og at Alt hvad der udføres uden Lyst eller Interesse sker slettere og i et mindre Kvantum. Om Vinteren have vi arbejdet fra Kl. 6 $\frac{1}{2}$ om Morgenen til om Eftermiddagen, saa længe man kan se med 1 Time Middag; om Sommeren fra 5 $\frac{1}{2}$ om Morgenen til 6 $\frac{3}{4}$ om Aftenen med 1 $\frac{1}{4}$ Time Middag og 20 Minutter Formiddags og Eftermiddags Spisetid. I Høsten til 7 $\frac{1}{2}$ om Aftenen, hvilken Tid jeg selv i den travleste Høst ikke overstrider, men indenfor den Tid kræver jeg et roligt, stadigt, uafbrudt Arbejde. Om Søndagen forlanger jeg aldrig, selv ikke i Høsten, Arbejde af Noget, og sjønt Mange ville finde heri et Tab af Tid, kan jeg dog forsikre, at jeg, med en efter Gaardens Størrelse og det Arbejde, der er at udføre, ringe Arbejdskraft af Folk og Heste, har været færdig med mit Arbejde førend Andre, der nyde en længere Arbejdstid og Søndagsarbejde.

(Fortsættes).

Indlandet.

Kong Oscar er død! Igaar modtog vi dette sorgelige Budskab. Han blev født den 4de Juli 1799, og blev altsaa 60 Aar gammel. Den 8de Marts 1844 besteg han sin Faders Throne; men for omtrent 2 Aar siden tvang Svækkelse og Sygdom ham til at lægge sit Scepter i sin ældste Sønns Hænder. Dødsøieblikket var igaar Morges Kl. 8, efterat Statsraadene havde været forsamlede paa Slotet siden Kl. 4.

Christiania. Ved Kgl. Resol. af 22de f. M. er der tilstaaet Agronom Jens C. S. Delyphin af det til Agronomer i Statens Tjeneste opførte Beløb et Tilskud, stort 225 Spd., for i indværende Sommer under Reiser i Sverige og Tydskland videre at uddanne sig som Agronom, fornømmelig i Engvanding og Draining, med Forpligtelse for ham til efter endt Reise at afgive Indberetning over samme til Departementet for det Indre, samt til, om forlanges, fra næste Aar at modtage Ansættelse som Agronom i Statens Tjeneste paa saadanne Villkaar, som af det nævnte Departement bestemmes.

Forleden Dag fandtes i Uranienborgkloven Liget af en Person, der havde hængt sig. Samme

Dag blev der i Bjørvikken opstillet tvende Lig af Druknebe.

— Søndags druknede udenfor Fæstningen en Arbejdsmand fra Lærdalsøren, idet han under Badningen vovede sig ud paa Dybet, uden at kunne svømme. Der var mange Folk tilstede; men Ingen var nær nok til at kunne komme den Forulykkede til Hjælp, uden hans egne Kammerater, og disse forstod ligesaa lidt som han den Kunst at holde sig oppe i Vandet. I det afgjørende Dieblit stulde en Mand have roet ganske tæt forbi, som muligens havde kunnet redde den Druknebe; men han var dog for de ængstelige Kammeraters Bønner, og drog sin Del uden at gjøre det ringeste Forsøg paa at frelse et af sine Medmenneskers Liv. Den Druknebe var en flink Arbejder og havde siden ibaar sparet sig sammen 18 Spd.

I **Kollaug** Præstegjeld paa en under Gaarden Bævre liggende Sæter tildrog sig Nat til 28de Juni Ildsløden en rædsom Begivenhed. Kort efter at Sæterfolkene, 5 i Tallet, havde gaaet tilfængs, udbrød Ild i Sæterboligens Forværelse, udenfor hvilket Folkene havde sit Sovestæde. Den eneste tilstedeværende Mandsperson, en 56 Aar gammel Ungkarl, bemærkede først Ulykken og gjorde Alffrig. Paa den Maade blev en ældre Kone og en liden Pige, 14 Aar gammel, reddede ved at begive sig ud gennem det antændte Værelse, hvorved de dog bleve betydelig forbrændte. Da Døren aabnedes fik Ilden mere Luft og greb sølgelig heftigere om sig, og de 3 øvrige Mennesker, den ovennævnte Mandsperson, en Pige paa 20 Aar og en Pige paa 18 Aar, som ikke kom saa hastig ud, bleve med den hele Sæterbolig et Kob for Lurene, saaat da Folk kom til, fandtes der ikke andre Levninger end de opbrændte Menneskers Ben. Mærkeligt nok, den ene lille Pige, som blev reddet, var liggende i Sengen med de tvende øvrige Piger og midt imellem dem, og alligevel var hun den eneste af Pigerne, som blev reddet, uden at hun dog selv vidste den ringeste Besked om, hvordan det gik til, at hun levende blev ført ud af det brændende Hus.

I **Dens** Sogn paa Gaarden Solaas hændte en lignende skrækkelig Ulykke den 6te ds. Manden havde om Aftenen brygget Æl og om Morgenen Kl. 3 vaagnede de af Røg og Ild; de forsøgte først paa at komme ud af Vinduet; men da Flammerne derfra sloge dem imøde, affrækkedes de fra at kaste sig og et 3 $\frac{1}{2}$ Aars gammelt Barn ud derigjennem. Manden aabnede da Stuedøren, som førte lige ud til Ildstuen, hvor han havde brygget og hvor Ilden var opkommen, og idet Døren aabnedes, bevirkede Lufttrækket, at Flammerne derfra slog sammen med de inde fra Stuen, og Mand, Kone og Barn stode midt inde i dette Ildhav. Konen havde Barnet ved Haanden; men maatte slippe det, hvorved det ganske opbrændte. Konen døde en Times Tid efter at hun var kommen ud paa Lunet, og et Døgn derefter Manden, under de skrækkeligste Smerter.

Til Landmandsmødet i Trondhjem, der besynder paa Fredag den 8de, ere ifølge Th. Posten mange Deltagere anmeldte, saavel fra selve Byen, som fra dens Omegn. Endogsaa fra Udlandet ere Deltagere ankomne, især fra Sverige. Blandt disse

nævnes Sekretær ved det svenske Landbrugsakademi, Hr. Nathorst, en af Sveriges første Agronomer, der ved flere Gange at deltagte i norske Landbrugsmøder tidligere har lagt sin Interesse for vort Landbrug for Dagen, dennes Son, Hr. Hjalmar Nathorst, samt Landhøvding Dahlström og General Boy. Statsraad Bogt har meldt sig som Deltager. Ved Ankomsten vil Administrationen modtage ham in corpore ved Landingsstedet. Nygtet siger, at D^{hr}. Statsraad Stang og Professor Schweigaard ogsaa ville gjæste Trondhjem under Mødet. Blandt tidligere ankomne Medlemmer nævnes D^{hr}. Lektor Ushchaug og Konservator Schibeler. Af Medsæber ville mange blive udfillede saavel af engelsk som dansk Arbejde, foruden fra flere Steder i Indlandet. Dyrskuet vil blive talrigere end formødet, da allerede 161 Dyr ere anmeldte.

Udlandet.

Endelig bringer Monitoren nøagtige Angivelser over Franskinændenes uhyre Tab i Slaget ved Solferino. Tabet udgjorde 12,000 Døde og Saarede; 720 Officerer bleve gjort ukampdygtige. Blandt de Saarede befinde sig Generalerne Admiralvaut, Forey, Auger, Dien og Douay. Sardinierne have tabt 5,525 Mand Døde, Saarede og Savnede. Bulletinen bekræfter det nye Artilleris frygtelige Virkning og anslaa Østerrigerenes Stridskræfter til 270,000 Mand.

Østerrigerenes Tab i dette Slag udgjør, efter hvad der hidtil er bleven bekjendt, 1,900 Døde og 8,100 Saarede.

En Depesche fra den franske Armees nærværende Hovedkvarter Valeggio af 4de Juli melder, at den franske Arme, forstærket af Prinds Napoleons Korps, stod i Begreb med at rykke frem til Verona. Imidlertid har en Del af den sardiniske Arme begyndt Belæringen af Peschiera. Keiseren har uden Udveksling tilbageendt de saarede østerrigiske Officerer og foreslaaet en Udveksling af de øvrige Saarede. En østerrigisk Underhandler er derpaa indtruffen med den Melding, at Keiseren af Østerrig ogsaa vil tilbagefende de saarede Fanger og indvilge i en Udveksling af de andre Fanger.

„Østerr. Korr.“ melder i en Depesche fra Firenze af 4de Juli, at 10,000 Franktmænd vare landede i Lusignapiccole paa Den Øsars ved Kysten af Istrien.

Keiseren af Østerrig er ikke, som før har været meldt, reist tilbage til Wien, men vil ifølge forskjellige Beretninger sandsynligvis forblive hos Armeen i Italien.

Fra London skrives den 1ste Juli, at der i Overhuset fra den ministerielle Side blev erklæret, at Regjeringen vilde understøtte Oprøret af frivillige Beskyttelseskorps. Lord Ellenborough talte i stærkt Udtryk mod Louis Napoleons argfjerrige Planer, hvis Endemaal han ansaa for at være et Indfald i England; han gjorde derfor stærk Paastand paa omfattende Forholdsbregler til at befæste den

engelske Kyst. Ingen af Ministrene reiste sig forat besvare disse Ytringer.

I et overordentligt Møde i Forbundsforsamlingen d. 3die ds. stillede Preussen nye, udfølede Andragender med Hensyn til det besluttede Observationskorps's Opstilling og Overbefaling.

Fra Bern meldes den 2den, at et Alpejægerkorps paa 5000 Mand var ankommet til Tirano; Garibaldi skal, som det heder, selv kommandere det.

Et fra Liverpool til Triest ankommet Dampskib har overbragt den Efterretning, at der den 26de Juni var udbrudt Uroligheder i Messina.

Morning Post søger i en ny Artikel om det italienske Spørgsmaal at paavise, at Europa for Nærværende ikke længere har nogen Interesse i at se Lombardiet forbundet med Østerrig. Denne Forbindelse er bleven sanktioneret af Traktaterne af 1815 i det Diemed ved en magtig Stat at stille Frankrig fra Italien. Men dette Diemed vilde nu paa en langt virksommere Maade naaes ved Lombardiets Forening med Sardinien og den deraf følgende Oprettelse af et langt stærkere Bolværk mod Frankrig.

Et til Triest fra Konstantinopel ankommet Dampskib har den 2den ds. ved Gursola modt en fransk Flaade, bestaaende af 6 Linieskibe, 5 Fregatter og et stort Antal Kanonbaade.

England. I Underhuset meldte Lord Palmerston om Kabinetets Istandbringelse og ytrede det Haab, at dette skulde finde Tilid. For England er, saavidt den menneskelige Dom rækker, ingen Foransledning tilstede til at tage Del i Krigen; derimod er det Englands Pligt saa snart som muligt at indlede en ærefuld Fred. Men at indbringe en Reformbill endnu i denne Sæson er umuligt. Om en overordentlig Sammenkomst skal finde Sted til Høsten, er endnu uafgjort.

Lord John Russell har i en af den engelske Gesandt Lord Bloomfield i Berlin forelæst Note gjentaget den af det Derbyske Kabinet allerede afgivne Erklæring, at hvis Preussen og Forbundet, tiltrøds for alle Englands Fraraabdelser, skulde tage Del i Krigen, uden at blive angrebet af Frankrig, saa skulde Østersøen og Nordøen blive overladt til den franske Flaade paa samme Maade som det adriatiske Hav, uden at den engelske Flaade vil stille nogen Hindring ivelen for dens Operationer.

Italien. Angaaende Slaget ved Solferino haves endnu ingen paalidelige officielle Beretninger; men at det har været blodigt og kostet mange Mennekkeliv paa begge Sider, er ganske vist. I nedensaaende Dagsbefaling, udstedt af Keiser Napoleon til sine Soldater, skildres Kampen som meget seierrig for de Allerede: „Fienden har troet at kunne kaste os tilbage over Ghiese.“ I har værdigt forsvaret Frankrigs Ære. Slaget ved Solferino forvundler Erindringen om Bonato og Castiglione. Tolv Timer har I gjort 150,000 Mandes Anstrængelser frugtesløse. Eders Begeistring kunde hvælken svælskes af Fiendes talrige Artilleri eller ved de frygtelige Positioner, som den indtog paa en Linie af 3 franske Mile. Fædrelandet takker Eder for Eders Mod og Eders Udholdenhed; det begræder Tabet af de Tapre, som ere faldne i Kampen. Vi have taget 3 Kaner og 30 Kanoner samt gjort 6000 Fanger.

Den sardiniske Arme har kæmpet med lige Tapperhed mod overlegne Kræfter. Den er værdig til at staa ved Eders Side. Blodet vil ikke være unyttigt udgydt for Folkeslagenes Nos, Storhed og Lykke." I denne Kamp ere Generalerne Forrey, Ladmirault og Dien blevene let faarede. Garibaldi har erholdt Befaling til at besætte øvre Veltlin mod Stelviopass. Garibaldi ventes med 3000 Mand til Tirano, hvor 300 Mand regulært piemontesisk Infanteri allerede befunde sig. Ved Bornois have nogle Skærmydsler fundet Sted.

I Lugano ere 40 østerrigiske Læger indtrufne, der ere entledigede fra Hospitallerne i Mailand og skulle rejse hjem.

En officiel Bulletin fra Turin af 30te melder, at Keiser Napoleons Hovedkvarter paa den Dag var i Volta, omtrent 1/2 Mil fra Floden Minicio's høire Bred.

I en til Sardinien's diplomatiske Agenter rettet Cirkulære udtaler Hr. v. Cavour sig om det italienske Spørgsmaals nærværende Tilstand. Efter et Tilbageblik paa Underhandlingerne, som gik forud for Krigens Udbrud, erklærer denne, „at Østerrig ved at overtræde Ticino har frataget Traktaterne af 1814 og 1815, og at de italienske Provindser, som ved Krigslykke ere blevene underkastede Østerrige, siden efter have gjennerholdt deres naturlige Rettigheder. Ved at proklamere deres Afkald fra Østerrig og Forening med Sardinien, have de tilkjendegivet Nationalvillien. Krigens Diemed er Italiens Uafhængighed, og Østerrigs Udelukkelse. Frankrig vil heller ikke noget Andet." Rundskrivelsen slutter med at udtrykke den Tilhid, at den europæiske Ligevægt ikke skal blive forstyrret, og at et stærkt Kongerige vil blive oprettet i Italien, saaledes som dets geografiske Beliggenhed, Folkstammens, Sprogets og Sædernes Enhed fordrer det og som Diplomatiets alle yderligere havde villet oprette i Italiens og Europas fælles Interesse.

I en Artikel om det italienske Spørgsmaal udtaler Morgen Post sig derhen, at saaledes som Sagerne nu staa vil de diplomatiske Underhandlinger, i Henseende til en ny Genoprettelse af Freden, føre til Intet, og at det vilde være umuligt for Preussen at standse de Forbundne ved Minicio, eller og redde blot den ringeste Del af Lombardiet for Østerrig. „Piemont har forstjænt at se Østerrigs italienske Besiddelser indlemmede i dets Gebet. Hvad Hertugdømmene Parma og Modena saavel som Storhertugdømmet Toscana betræffer, staa vil Europas Klogskab domme over dets Skjæbne, den vil ogsaa afgjøre, om den romerske Regjering skal sekulariseres (verdsliggjøres), og om Neapel fremdeles kan blive ved det Gamle. Bladet udtalte tilsidst det Haab, at Freden ikke vil lade vente længe paa sig, og er af den Formening, at man ved den endelige Vilgængelse af Stridsspørgsmaalet kunde paalægge Lombardiet en Del af den østerrigiske Gjæld.

I følge Monitoren rykke de Allierede mod Verona. Der er aabnet Underhandlinger om Udveksling af Fangerne. — Cavour har i et Svar tilkævet Diktaturet for Sardinien's Vedkommende. Mazzighi er bleven udnævnt til Regjeringskommisær i Bologna, for ved Medvirkning derfra at muliggjøre Nationalkrigen.

Spanien. Regjeringen erklærer i en Cirkulære fra Udenrigsministeren til dens diplomatiske Agenter i Udlandet gjentagende at vilde iagttage en streng Neutralitet i den nærværende Krig.

Rusland. Keiseren af Rusland har afsendt sin Fløiadjutant Schuvalow til de Allieredes Hovedkvarter med en egenhændig Skrivelse til Keiser Napoleon, hvori han lykønsker ham til den seierrige Abtning af Feltoget.

Norsk Fiske-Guano.

Et større Parti af norsk Fiske-Guano, der er hidkommen fra Fosoten, Hayes til Udsalg. Prisen er 2 1/2 Spd. pr. Centner i Sække paa 2 1/2 Centner. Emballagerne 20 p extra. Man henvende sig til F. D. Frølich's Kontor, Kogens Gade No. 14.

Landbrugsmaskiner.

Mit Lager — ligeoverfor Dampskiffen — er nu godt forsynet med mange forskellige norske og engelske Maskiner, som sælges meget billig.

D. Jakobsen.

Christiania Kornpriser.

Judenlandst

Hvede, 3% a 5 1/2 Spd. Intet solgt.
Rug, 16 1/2 a 17 1/2
Bvg, 11 1/2 a 14 1/2
Havre 8 1/2 a 9 1/2 12 p.

Udenlandst

Rug østerrøst 18 1/2 a 18 1/2 12 p.
Rug dansk 17 1/2 a 17 1/2 12 p.
Bvg 2radigt 15 1/2 a 16 1/2
Erter 4 1/2 a 4 1/2 Spd.
Hvede 5 1/2 a 5 1/2 Spd.

Christiania Fiskepriser.

Sild, Røsbnd. 4% Spd. pr. Td.
Sild, stor Mid. 3 1/2 Spd. pr. Td.
Sild, smaa do. 16 1/2
Sild, stor Christ. 3 Spd. pr. Td.
Sild, smaa do. 13 1/2 pr. Td.
Storset 4 1/2 12 p a 1 Spd. pr. Bog.
Middelet 3 1/2 12 p pr. Bog.
Smaaset 2 1/2 12 p a 3 1/2 pr. Bog.
Rødstier 6 1/2 12 p.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Christiania.

Trykt og forlagt af B. C. Fabritius.